

Beeldengalerij Haarlem

Het vervolg 2020

Beeldengalerij Haarlem

Het vervolg 2020

Expositie mei 2019 - september 2021

Recycling of het circulaire denken

Het tweede jaar van de beeldengalerij

Het is gelukt. Ondanks de Coronacrisis konden we in het tweede jaar van de beeldengalerij twee nieuwe beelden aan de beeldengalerij toevoegen. Een werk van de ervaren kunstenaar Joanneke Meester en een sculptuur van de beginnend kunstenaar Hilke Walraven. In september onthulde cultuurwethouder Marie-Thérèse Meijs in een klein gezelschap de twee sculpturen.

Enthousiasme

De beeldengalerij zijn we afgelopen jaar als proef begonnen. We kregen veel positieve reacties van Haarlemmers, wandelaars, kunstliefhebbers, kunstenaars, raadsleden en bestuur, alle met de strekking wat is dit bijzonder, en jullie gaan er toch wel mee door. Als het weer maar een beetje redelijk is zie je altijd mensen langs lopen en naar de sculpturen kijken. We realiseren daarmee een van onze doelen om beeldende kunst toegankelijk te maken voor een breder publiek

Het levert meer energie dan het kost

We hebben er zin in om de beeldengalerij in 2021 voort te zetten en uit te bouwen naar een doorlopende expositie met regelmatig wisselende de beelden. Onze ambitie is de beeldengalerij de komende jaren geleidelijk uit te breiden: van Houtplein over de Dreef naar de Haarlemmerhout.

Kijk en ervaar

Wij zijn als mensen geneigd heel snel een mening te vormen, zeker als we emotie ervaren. Snelle meningen worden tegenwoordig luidkeels geuit. Een snelle mening is nog niet een goede beoordeling. Een afgewogen oordeel vraagt tijd nemen, open staan, kijken en luisteren. Rustig kijken naar kunst, er over praten, indrukken

verwerken kan helpen een afgewogen oordeel te vormen. Ik herhaal nog maar eens de woorden van een museumdirecteur” je hoeft niet alles mooi te vinden, maar dan kan het nog wel interessant zijn.”

Zin om even te blijven staan en te kijken? Eromheen te lopen? Erover te praten? We hopen het! Een opgetrokken wenkbrauw, of thuis verontwaardigd vertellen over dat ene beeld kan natuurlijk ook.

Een podium voor beeldend kunstenaars

Dit podium om zich te presenteren aan een breder publiek is een van onze doelstellingen. Des te belangrijker nu vrijwel alle publieke opdrachten zijn weggevallen en de cultuursector het zwaar te verduren heeft door de Coronacrisis.

We merken dat we bij kunstenaars creatieve energie losmaken. Door ervaren en jonge kunstenaars opdrachten te geven kunnen we frisse, nieuwe ideeën stimuleren: de beeldengalerij als broedplaats voor talent.

Het thema Recycling of het Circulaire Denken

Nadenken over klimaat en wat we moeten doen om de aarde in de toekomst leefbaar te houden lijkt soms vooral ernstig en lastig. Met de verbeelding van dit thema laten we zien dat het ook leuk en inspirerend kan zijn, voor kunstenaars én voor publiek.

Dank

Wij zijn veel dank verschuldigd aan allen die ieder op eigen wijze hebben meegewerkt. We kunnen hier niet iedereen persoonlijk bedanken, maar maken een uitzondering voor Ann Demeester, Tanya Rumpff, Tamara Sterman en Ruud en Marga Lapré.

Harry Custers, Hetty Raams, Jaap van Zetten, Lex Rietveld, Huib van Santen, Marjoleine Tel

Frank Koolen

(1978) Hij woont en werkt in Amsterdam

Over zijn sculptuur

TOTEMETOT is een opvallende, vrolijke, absurdistische maar ook geheimzinnige sculptuur. De kunstenaar benadert het thema filosofisch; het beeld drukt uit dat de mens zelf onderdeel is van het circulaire systeem vanaf het ontstaan van de mensheid tot nu. En het drukt uit dat wij onze gedachten en gedragingen weer overdragen op volgende generaties en zo verder. Let maar op hoe het beeld in de loop van de tijd subtiel verandert.

Over het werk van Frank

De kunstenaar maakt installaties, video's, performances, tekeningen en sculpturen. Hij laat zich leiden door plotselinge ingevingen en associaties met de omgeving. Zijn werk contrasteert soms met de omgeving, komt absurd over en laat de toeschouwer de omgeving anders zien. Een voorbeeld hiervan is zijn recente sculptuur in Drachten: een kleurrijke raket te midden van flatgebouwen.

Titel: TOTEMETOT

Materiaal: Metaal, schuim, polyester

Website:

www.frankkoolen.com

Opleiding:

Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam
de Ateliers, Amsterdam. Hogeschool voor de Kunsten
Utrecht, Autonome Beeldende Kunst

Lesgeven:

Beeldende kunst, Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

Recente exposities (solo en groep) o.a.:

2018 Tupac or Biggie, De Apotheek, Amsterdam. Order of Things, Souterrain, Antwerpen. Nomadic Mountains, Schunck, Heerlen. Beyond Dada en De Stijl II, Museum Dr8888, Drachten
2017 Goochelen & Verlies, Annie Gentils Gallery, Antwerpen, België. Beautiful Distress, Nieuw Dakota, Amsterdam; 30 jaar CBK Zuidoost, CBK Zuidoost, Amsterdam; The Painted Bird, Marres, Maastricht; Living in Dreams, De Bond, Brugge, België.

André Pielage

(1975) Hij woont en werkt in Rotterdam

Over zijn sculptuur

Het gebruik van lachgas als partydrug is een groeiend probleem, waarvan de lege patronen op straat de kleinste, maar voor de omgeving de zichtbaarste zorg zijn. De grote aantallen lachgaspatronen op straat waren André al vaak opgevallen. Toen hij werd gevraagd om een kunstwerk te maken voor de Beeldengalerij wist hij al snel dat hij de kleine glimmende capsules wilde gebruiken. Hij leerde kort daarna Eric kennen, een stadgenoot voor wie het verzamelen van de lege patronen op straat in de loop der jaren een obsessieve bezigheid was geworden. André kon dankbaar gebruikmaken van de door hem geraapte voorraad.

Het werk dat André heeft gemaakt is heel eenvoudig in zijn vorm en doet denken aan zuilen met klassieke versieringen, passend bij het decor van de monumentale Haarlemse Dreef. De titel van zijn werk refereert aan LOL (Laughing Out Loud). Bij het gebruik van lachgas valt niet veel te lachen, en de lol is maar heel beperkt. Je gaat out, voor even, kort en krachtig. En bij veelvuldig gebruik kun je er blijvende en ernstige schade aan overhouden.

Over het werk van André

Als André over zijn werk praat hoor je veel de woorden vluchtig, ruimte en minimalisme. Hij vindt het belangrijk dat in zijn werk poëzie terug

Titel: Out Loud

Materiaal: Staal, lachgaspatronen

te zien is. Hij maakt sculpturen en installaties en hij voert performances uit. Pielage speelt in zijn sculpturen en installaties met aspecten van afwezigheid. Kijk maar eens naar het werk bij Amersfoort waar hij de contouren van een hoeve in het landschap heeft neergezet. Voor elk project kijkt hij naar de plek waar het moet komen, snuift de sfeer op. "Ik verwerk alle indrukken en probeer die in een voorstelling te vangen. Daar zoek ik de materialen voor die daarbij passen".

Website:

www.andrepielage.nl

Opleiding:

Rijksakademie van beeldende kunsten, Amsterdam.
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht.
Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten.

Recente exposities (solo en groep) o.a.:

2018 Grond Control', Galerie Wit, Wageningen. 'Kunst aan de Schinkel 2018', Amsterdam. 2017' I a m', Code Road, Arnhem. 'Kairos Castle', Kasteel van Gaasbeek, Brussel BE; 2016 Into Nature', Drenthe Biënnale, Rijksluchtvaartschool Eelde. Beelden2', Amsterdam Art Room, Amsterdam. Paltzbiënnale, Soest.

De lange lijn van het circulaire denken in de kunsten

Circulair denken kan gaan over het recyclen van materialen en het hergebruik van ideeën, beelden en inspiraties. Hergebruik van niet materiële zaken is van alle tijden en nooit weggeweest. Ondanks de drang van (moderne) kunstenaars om te vernieuwen, kunnen zij er niet aan ontkomen voort te bouwen op wat er eerder was. Nieuwe ideeën en inspiraties komen voort uit het verleden, of zijn er een reactie op. Hetzelfde geldt voor de beeldcultuur.

Beeldrecycling en hergebruik kennen in de kunstgeschiedenis een lange traditie. Het knoopt aan bij het ideaal van de oude Grieken om de natuur na te bootsen.

Hergebruik eeuwenoud

Veel middeleeuwse gebouwen in Europa bevatten onderdelen van Romeinse ruïnes. De vele aftakelende Romeinse gebouwen, vestigingen, triomfbogen en stadsmuren vormden een dankbare bron voor de vraag naar bouwmaterialen. Nogal wat middeleeuwse kerken bevatten (stukken van) Romeinse zuilen of overspanningen. Maar ook voor de bouw van woonhuizen, werd Romeins materiaal veelvuldig hergebruikt.

In Haarlem is het Hofje van Heythuysen een lokaal voorbeeld van hergebruik. Na de dood van lakenkoopman Willem van Heythuijsen in 1650, is het bouw materiaal van zijn buitenplaats Middelhout gebruikt om een hofje voor armlastigen mee te bouwen. Het torenachtige gebouwtje en het aangrenzende rechterdeel vormden oorspronkelijk een deel van het poortgebouw tot de buitenplaats.

Tot de negentiende eeuw bestaat een aanzienlijk deel van de artistieke productie uit een of andere vorm van beeldrecycling. Romeinen kopiëren Grieken, waardoor in Rome

de klassieke canon ontstaat. De Griekse beeldhouwers gebruikten vooral steen en brons, maar ook hout, goud, ivoor en ijzer. Veel daarvan is verloren gegaan, mede door hergebruik. Bronzen beelden zijn vaak in latere tijd omgesmolten, en ook goud en ivoor is hergebruikt. Gelukkig zijn veel Griekse beeltenissen door de Romeinse kopieën blijven voortbestaan.

Renaissance

Een volgende circulaire golf in beeldhouwkunst en architectuur, waaronder de door Andrea Palladio ontworpen villa's in Veneto, start in de veertiende eeuw in Italië. Ook in de schilderkunst herleeft in die tijd het klassieke repertoire van mythes, fabels en allegorieën.

De aanleg van de tuinen rond renaissancepaleizen, zoals de Boboli-tuinen bij Palazzo Pitti, leidt tot een vraag naar klassieke sculpturen. Deze beeldrecycling van de Grieks-Romeinse kunst herhaalt zich daarna nog tweemaal: in de tweede helft van de zeventiende eeuw in Nederland en Frankrijk, o.a. bij Paleis Het Loo en Versailles, en aan het einde van de achttiende eeuw door heel Europa, geïnspireerd op de opgravingen bij Pompei.

De voor circulaire kunstcreatie relevante driedeling uit de Italiaanse renaissance, 'Imitatio', 'Variatio' en 'Aemulatio', is bij kunstanalyse nog onverkort toepasbaar. Kunstenaars kunnen een object of idee immers willen imiteren. Willen (her)interpreteren, waardoor er veranderingen in het beeld en de betekenis ontstaan. Of willen overtreffen.

Kopieën van bestaande kunstwerken worden tot het einde van de achttiende eeuw gezien als een volwaardige artistieke creatie; de

kunstenaar maakt ze zowel spontaan als op bestelling. In die tijd kunnen kopie en origineel probleemloos voor gelijkaardige prijzen worden verhandeld, immers Rubens kopieert Titiaan, Delacroix weer Rubens enz. enz. Ook in de negentiende eeuw wordt zeker nog gekopieerd zoals in de tentoonstelling 'Frans Hals en de Modernen' te zien was. Monet, Manet, Sargent en Whistler kwamen allemaal op pelgrimage naar Haarlem. Velen kopieerden daarbij Hals' schilderijen.

De kopieeractiviteit vormt lange tijd een fundamenteel onderdeel van de opleiding van jonge kunstenaars. In de tijd dat de artistieke productie vooral ateliermatig gebeurt, is het kopiëren van het werk van de meester niet alleen opleiding, maar zelfs noodzaak. Om de kwaliteit van het atelier te waarborgen zorgen o.a. Rubens en Rembrandt ervoor dat hun leerlingen leren werken conform de stijl van de meester. Dit moet zorgen voor een uniformiteit van de stijl en de beeldtaal.

De romantiek hecht door de start van de industriële revolutie in toenemende mate belang aan creativiteit, innovatie en vooruitgang. Het individualisme in de kunst krijgt een sterke stimulans. Er werden de begrippen originaliteit, uniciteit en vrijheid van uitvoering aan verbonden. Ook 'kunst om de kunst', was in opkomst: het creëren als een individueel gedreven uiting van de kunstenaar, vanuit diens persoonlijke autonomie.

Recycling

Beeldrecycling past niet in dat denken. Dat kwam pas later, toen het vrijheidsideaal van de moderne kunst het won van het academisme van de Franse salons en kunstopleidingen. Toen stond de kunstwereld pas weer echt open voor de recycling inspiratie. Zo ontstaan aan het begin van de 20ste eeuw de Readymades als

kunstvorm. Voorwerpen worden uit hun dagelijkse context gehaald en tot kunst bestempeld. De dadaïsten, waaronder Marcel Duchamp, startten ermee in de jaren twintig. De principes van Dada worden in de jaren zestig opnieuw ontdekt door de Franse Nieuwe Realisten. Ze verzamelen en assembleren afvalproducten van de consumptiemaatschappij en stellen ze op in een artistieke context. Met de kunstwerken willen ze de wereld schokken, aanklagen, wakker schudden.

De hedendaagse kunstenaar heeft een vrije keuze wat betreft ideeën, inspiraties en materiaalgebruik. Hij kan zich, in ieder geval in vergelijking met het verleden, ongekende vrijheden veroorloven. Niet in de laatste plaats naar hoe hij het begrip circulair wenst te interpreteren, qua idee en materiaalgebruik.

Het groeiende ecologische bewustzijn in de jaren 70 bracht Michael Reynolds tot de bouw van zijn 'Earthships': aarden huizen versterkt met autobanden, glazen flessen en ander afvalmateriaal. Tijdens de jaren 90 en daarna kregen ontwerpers van kunst, kleding, meubels en gebruiksvoorwerpen steeds meer oog voor hergebruik van materialen. Nu duurzaamheid een belangrijk maatschappelijk fenomeen is geworden, valt het thema niet meer weg te denken. Deze beeldengalerij sluit qua idee en uitvoering hier naadloos op aan.

Een ding is wat ons betreft zeker: recycling in het kunstdomein zal blijven. Wandel langs de Beeldengalerij en kijk met aandacht. Geniet ervan of niet, maar vind er iets van. Dat verrijkt.

Annemarie van Leeuwen
Ruud Lapré

Marianne Lammersen

(1984) Zij woont en werkt in Haarlem

Over haar sculptuur:

Wij zijn gewend dat wat wij niet meer nodig hebben weg te gooien. Er zijn afvalbergen ontstaan, die we hebben afgedekt met graszoden. In haar sculptuur laat zij zien dat afval grondstof kan zijn en dat daar iets nieuws, iets moois uit kan groeien. Uit een hoop oud metaal groeit een nieuwe stad.

Haar beeld laat een transitie zien van afgedankt materiaal naar materie waar een toekomst op gebouwd is.

Over het werk van Marianne

Het werk van Marianne Lammersen is een kritische reflectie op het vooruitgangdenken. Zij is geïntrigeerd door de spanning tussen technologische vooruitgang enerzijds en behoud van de menselijke identiteit anderzijds.

In deze dynamische tijd is spanning voelbaar tussen de behoefte vast te houden aan het vertrouwde en de wens tot ontdekken van nieuwe paden. Die spanning wordt voelbaar en zichtbaar gemaakt in de beelden, collages, en installaties van Lammersen. Ze balanceren of wankelen. Ze lijken te transformeren van de ene in de andere vorm.

Zij pleit voor vertraging om niet voorbij te gaan aan de dingen die het leven waarde geven. Dat komt tot uiting in ambachtelijke productieprocessen en een traag maakproces.

Titel: cover-RE-cover

Materiaal: oude metalen, textiel met watergedragen acrylic one, glasvezel, zand en grind.

Haar werk is een beeldende analyse van deze tijd, waarbij zij onder meer architectonische vormen gebruikt en een combinatie van uiteenlopende materialen.

Website:

www.mariannelammersen.nl

Opleiding:

MFA: Sandberg Institute Amsterdam, Applied Art;
Gerrit Rietveld Academie, Glass department, BFA: Aki, Enschede, Sculpture department

Recente exposities (solo en groep) o.a.:

2016 'In Quarantaine' Kunsteiland Rotterdam
2016 'Ruimtelijk vlak' De Boterhal, Hoorn
2015 'Broken White' Theater De NWE Vorst, Tilburg
2015 'Size Matters', WeLikeArt Exhibitionspace TETEM, Enschede
2015 Duo with Finesse Architecture Exhibitionspace Frontrodona, Amsterdam
2012 'Balancing on trembling ground' CEAC Gallery, Xiamen, China

Pieter W Postma

(1963) Hij woont en werkt in Amsterdam

Over zijn sculptuur

Pieter wil de interactie laten zien tussen de mens en de aarde waarop hij leeft. Hij laat een figuur zien die bewust met de aarde omgaat. Voor Pieter betekent het circulaire denken dat hij goed nadenkt over de materialen die hij gebruikt en dat de gebruikte materialen zoveel mogelijk herbruikbaar zijn.

Over het werk van Pieter

Hij ziet zich als een verhalenverteller die ons meeneemt naar een parallelle wereld met surrealistische verschijningen die verwondering oproepen. Zijn werk is zowel abstract als figuratief en een combinatie daarvan. Het figuratieve werk bestaat uit hoofden of hele figuren. Soms zijn het groteske koppen. Soms ontdaan van aangezicht met enkel grove uiterlijke kenmerken. Soms helemaal geabstraheerd naar een eigen beeldtaal. De figuren vertellen een verhaal.

Voor de abstracte werken gebruik hij veelal textiel of een combinatie van textiel en een ander materiaal.

Titel: In Awe

Materiaal: Staal, hout, kunststof, lak

Website:

www.pieterwpostma.nl

Opleiding:

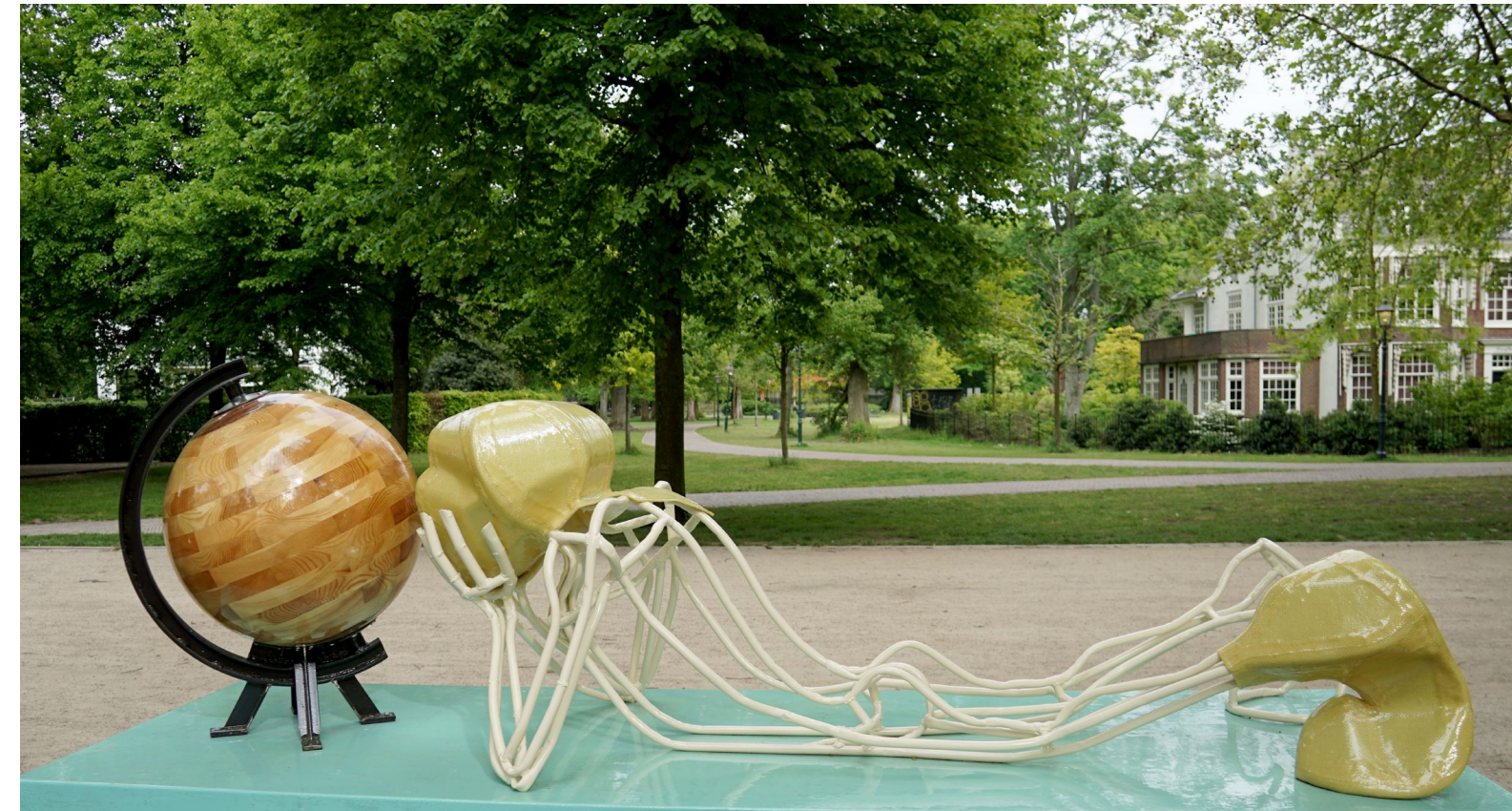
Gerrit Rietveld Academie Amsterdam
Werktuigbouwkunde Hogeschool Amsterdam
Informatica

Lesgeven:

Beeldende kunst, Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

Recente exposities (solo en groep) o.a.:

2019 Celebrating the Void, Vishal, Haarlem. Don't know much about Algae-bra, Provinciehuis, Haarlem;
2018 Art on paper, Kersgallery, Amsterdam. Ode aan de Bijlmer, CBK Zuidoost, Amsterdam; Billy Combinations, de Meerse, Hoofddorp. Kersentuin, Kunst RAI, Amsterdam; 2017 BigArt, Kersgallery, Amsterdam. Grensgebieden, de Passages, CBK, Emmen. Field of Dreams Rotterdam

Sjoerd Buisman

(1948) Hij woont en werkt in Haarlem en in La Ferriere-Duval (FR)

Over zijn sculptuur

Het beeld is een stapeling van elementen die samen een soort toren vormen. Als een element een kant opgaat, komt er snel een element dat de andere kant opgaat om het evenwicht te herstellen. Een groot blok sluit het geheel brutaal af. Het is een speelse variant op zijn vroegere Phyllotaxis werken. Is het een vingerwijzing naar de klimaatdiscussies? Is het symbolisch voor het evenwicht tussen de mens en zijn omgeving?

Over het werk van Sjoerd

Deze Haarlemse kunstenaar laat zich inspireren door de natuur en hij gebruikt veel natuurlijk materiaal en dat is te zien in zijn werken. Kijk maar eens naar zijn Lindenbogen langs de Fonteinlaan. Zijn hele leven als kunstenaar werkt hij al met de natuur. Zijn werk gaat over de natuur, drukt respect voor de natuur uit en soms verwondering; soms laat hij de natuur reageren op zijn werk. Na Buismans ingrepen zet de natuur een groei- of herstelproces in, waardoor het werk zich voor de ogen van de toeschouwer ontwikkelt.

Titel: Stapeling

Materiaal: staal, poedercoat ossenbloed rood

Website:

sjoerdbuisman.nl

Opleiding:

Academie van Beeldende Kunsten, Rotterdam
Ateliers '63 Haarlem

Recente exposities solo en groep o.a.:

2018 Kröller-Müller Museum Otterlo; Stedelijk Museum Kampen, Galerie Ramakers
2017 ART-Forum, Antwerpen; Galerie De Ziener, Assen (B); Galerie Dom Arte, Rucphen

Collecties onder meer:

Frans Hals Museum, Haarlem
Stedelijk Museum, Amsterdam
Gemeentemuseum, Den Haag
Kröller-Müller Museum, Otterlo
Teylers Museum, Haarlem

Kunst verbindt!

Kunst kan ons ontroeren, verwonderen of een spiegel voorhouden. Maar bovenal kan kunst verbinden. Ze leidt tot gesprekken tussen mensen die er allemaal hun eigen mening over hebben. In het bijzonder in de openbare ruimte waar kunst laagdrempelig en toegankelijk voor iedereen is. Daarom juich ik het initiatief van de Stichting Hildebrandmonument toe om in onze openbare ruimte een beeldengalerij te realiseren. De kunst zorgt op die manier opnieuw voor verbinding: dit maal tussen onze sfeervolle binnenstad en het rustgevende groen van de Haarlemmerhout.

De beeldengalerij verbindt ook eigentijdse kunst met historie. Negen hedendaagse kunstenaars kregen een opdracht om speciaal voor deze route nieuw werk te maken. Haarlem heeft naast oog voor ons rijke historische erfgoed ook aandacht voor eigentijdse cultuur. De mix van historie en modern maakt een stad nog aantrekkelijker. Kunstenaars van vandaag krijgen in Haarlem

daarom ook - letterlijk - de ruimte.

Leerlingen van het Haarlemse Coornhert Lyceum hebben een beeld gemaakt dat in de galerij te zien is. Ik vind het waardevol dat ook het onderwijs participeert in dit project. Kunstprojecten als deze stimuleren ook bij leerlingen in het voortgezet onderwijs de verbeelding en bieden hen de kans zich creatief te ontplooiën.

Het thema van de beeldengalerij recycling of het circulaire denken ligt mij na aan het hart. Ook hier zorgt kunst voor verbinding. In dit geval met een actueel en urgent thema: het belang van een meer circulaire en duurzame economie.

Dit mooie initiatief van de Stichting Hildebrandmonument is een aanwinst voor onze stad!

Marie-Thérèse Meijs,
wethouder cultuur van Haarlem

Sfeervolle historische binnenstad

Rustgevend groen van de Haarlemmerhout

Leonard van Munster

(1972) Hij woont en werkt in Amsterdam

Over zijn sculptuur

Een vorm die kunstenaars niet vaak kiezen: recycling van eerder werk. Leonard koos hiervoor omdat hij het vond passen bij het thema.

Het is een constructie die lijkt op een fabriek. Deze folly wordt gedurende de expositie periode overwoekerd met struiken en planten. Industriële en natuurlandschappelijke elementen versmelten en gaan een strijd met elkaar aan. De kunstenaar ziet de schoonheid van het bos aan buizen en leidingen dat je op een industrieterrein als een wirwar door elkaar ziet groeien. Van Munster: 'iedereen heeft het over duurzaamheid, maar niemand wil een stap terug doen'.

's Avonds heb je kans het werk in volle rokende glorie te zien.

Over het werk van Leonard

Deze kunstenaar maakt vooral installaties in de openbare ruimte. Hij neemt de omgeving in zich op en laat zijn werk daar op reageren. De installaties zijn verrassend, bevreemdend en soms bizar en provocerend. Zijn werken zijn meestal flink van omvang en zijn soms maar tijdelijk te zien. Humor gebruikt hij om een onderliggend thema aan de orde te stellen.

Titel: Powerplant

Materiaal: hout, cement, spiraalbuizen, drukvat, dennenbomen, geraniums, kunstbomen en een rookmachine.

Website:

www.leonardvanmunster.com

Opleiding:

Studieuitwisseling Cooper Union en Parsons School of Art, New York, USA
Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam
Kunstacademie Arnhem
Kunstacademie Kampen

Recente exposities (solo en groep) o.a.:

2019 Nail House - Brouwersgracht 159, Amsterdam
2018 Camper meets "Falling water", installatie, Leidsche Rijn, Utrecht; Invasieve exoten, installatie, Paltzbiennale in Soest
2017 Crying tree, installatie op uitnodiging, Het tijdelijk museum Bijlmerbajes, Amsterdam; The dancing white man, installatie, HUMOR in het Frans Hals Museum | De Hallen Haarlem; All that glitters is not gold, installatie, landgoed Anningahof, Zwolle

Joanneke Meester

Joanneke woont en werkt in Amsterdam

Over haar sculptuur

Terwijl de mens in wetenschap en technologie zich enorm ontwikkelt, is de mens vergeten zijn eigen afvalproductie te verduurzamen.

Deze paradox vertaalt ze in een sculptuur van opeengestapelde gecoate verpakkingsmaterialen die gevormd zijn tot een familie van vier robots.

Door het recyclen van het verpakkingsmateriaal legt ze de nadruk op de maakbaarheid van de mens en zijn wereld. Dit vormt al jaren een rode draad in Meesters werk.

Wat is het nut van de robots wanneer de wereld door de mens door opwarming ten onder gaat? Will we survive?

Wandel er omheen, onderga en ervaar het.

De kunstenaar vraagt op een vrolijke manier aandacht voor een duurzame wijze van leven. Als een baken houden de robots de omgeving in de gaten.

Over haar werk

In diverse werken uitte ze haar bezorgdheid over maatschappelijke onderwerpen. Deze manier van reflecteren op de werkelijkheid is geëngageerd en doseert ze met humor.

De verlokkelijke werking van de installatie op de toeschouwer, is waar het voor de kunstenaar vooral om te doen is.

Joanneke Meester is een kunstenaar die met

Titel: Will we survive?

Materiaal: verpakkingsmateriaal, coating

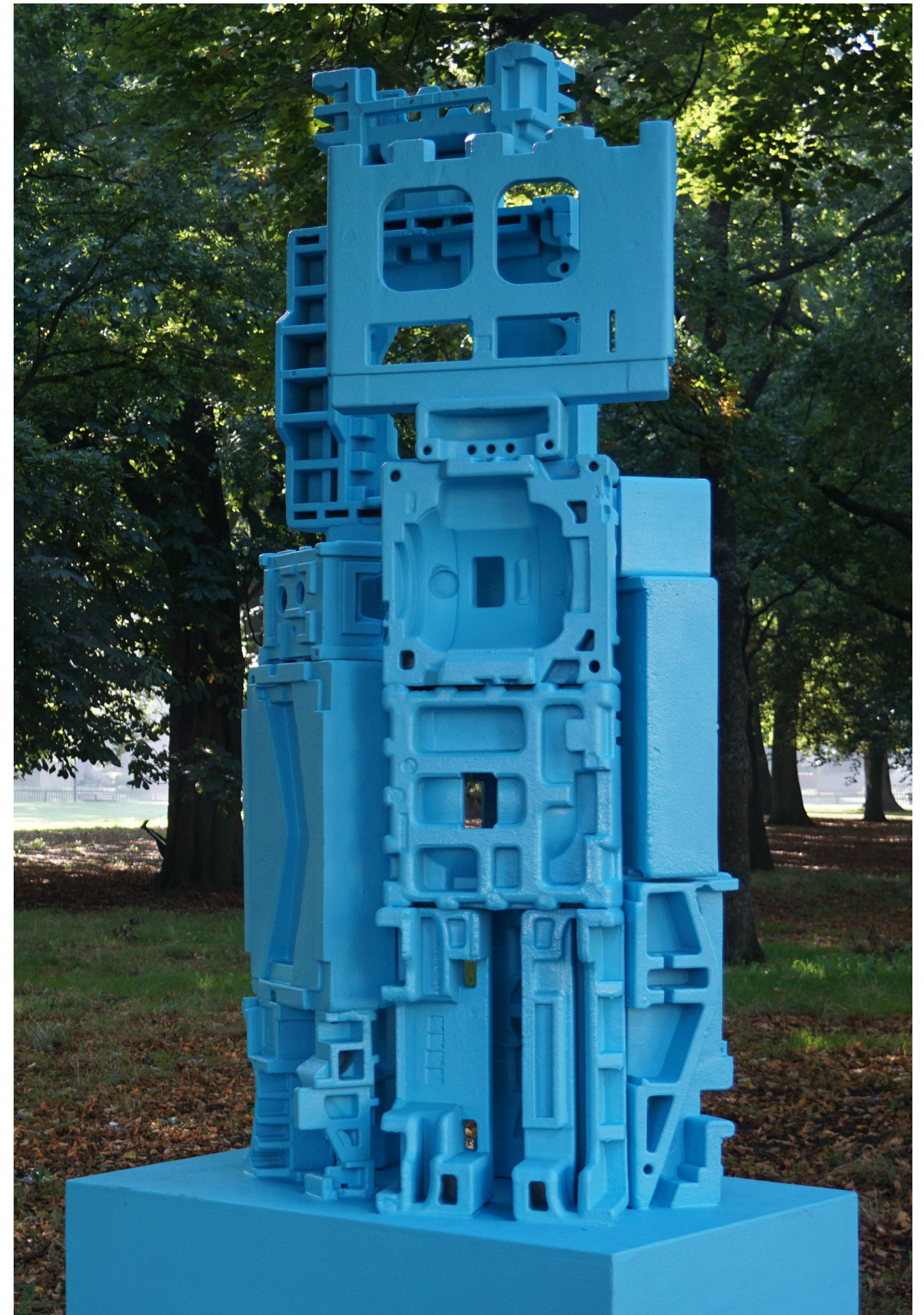
uiteenlopende materialen en technieken haar eigen gedachten over thema's als het menselijke bewustzijn en haar omgeving bevraagt en deze omzet naar beschouwingen over intermenselijke communicatie.

Opleiding:

Rijksakademie van beeldende kunsten
Sandberg Instituut, Amsterdam
Masterclass filosofie, "Kunstenaar en de wereld"

Recente exposities (solo en groep) o.a.:

2019 Staatsgeheimen met Wafae Ahalouch, 2e Nassau Ateliers Amsterdam
2019 Dutch Art with Text & Humor? NO THANKS! Academiegalerie HKU Utrecht
2019 ART, NO-Art & Anti-Art, a collection of relics by Harry Ruhé, ISBN 9789081902410
2019 It was a pleasure: DAK Utrecht
2018 HET IS MAAR HOE JE HET BEKIJKT, BEKIJK HET MAAR.. kantoor Kennedy Van der Laan, Amsterdam
2017 FORGIVE ME (or give me), Grote Sint Bavo kerk Haarlem
2017 KOOOMEN – GAAAAAN, UMC Utrecht
2017 'TWEË', galerie Dudok De Groot, Amsterdam
2017 CBK Zuidoost 30 jaar jubileum, expo 30x30 Amsterdam
2017 Nasty Women Mexico, Museo Memorial y Tolerancia, Ciudad de México

De verbeelding van circulaire economie

Het beeld dat begrippen als “duurzaamheid” of “circulaire economie” oproept, zal per persoon verschillen. Het roept een gevoel op, dat gevoed wordt vanuit persoonlijke herinneringen en omstandigheden. Het is een hele kunst om aan zulke begrippen een eenduidige definitie te geven, zoals:

Duurzaamheid is op een verantwoorde manier zorgen voor en nalaten van, een leefbare wereld. Circulaire economie is een manier om dat te bereiken. Hierin worden gebruikte grondstoffen en materialen voor toekomstig gebruik beschikbaar gehouden.

Elke definitie houdt ruimte over voor interpretatie en artistieke vrijheid. Die ruimte hebben de kunstenaars gebruikt voor het maken van de beeldengalerij Haarlem.

Kunst geeft aanleiding tot reflectie. Roept vragen en emotie op over wat de kunstenaar ons zonder woorden wil vertellen. Beleid gebruikt vaak veel woorden, en ook dat roept vragen en emotie op. Waar kunst je van binnen raakt, raakt beleid de buitenkant, je leefwereld. Met beleid willen we de wereld leefbaar houden, nu en voor toekomstige generaties. Daarom is beleid ook beperkend voor de grenzeloze mens, die recht op zijn doel af wil, lineair. Beleid voor een circulaire economie gaat ook op z'n doel af, maar ziet dat als een tussendoel en laat ook een volgend doel mogelijk blijven.

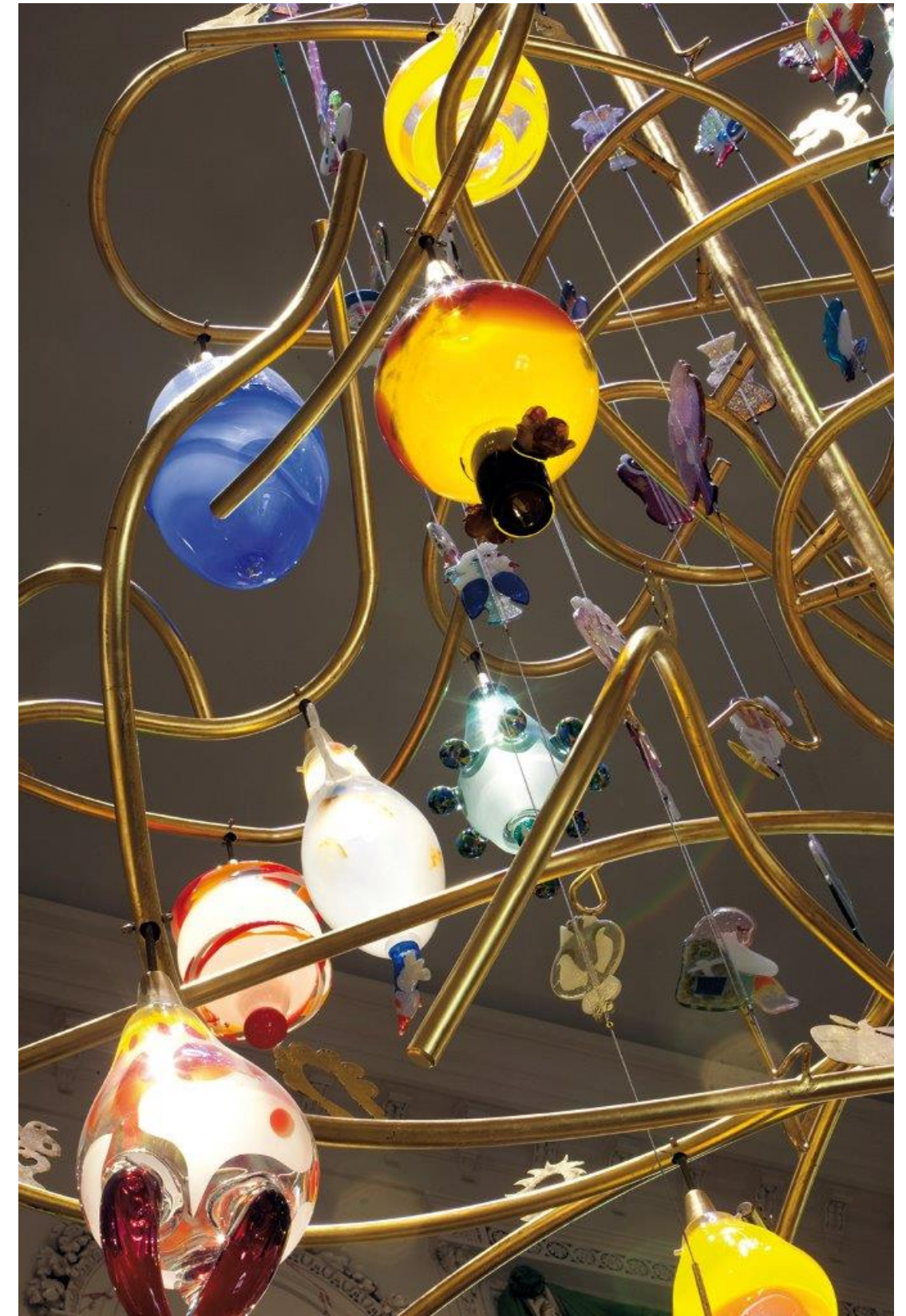
De inspiratie voor de circulaire economie ligt in de natuur. De natuur kent haar cyclus van het leven, waar het leven van vandaag de bron is voor het leven van morgen. Natuur die

daardoor ook de inspiratie is voor veel kunstenaars. De opdracht voor het verbeelden van de circulaire economie ligt daarmee voor de hand. De provincie is daarom blij dat deze beeldengalerij, voor het provinciekantoor en provinciehuis langs, aandacht vraagt voor de enige toekomstbestendige economie.

Terwijl wandelaars langs de galerij zich kunnen laten verwonderen over de artistieke verbeelding, werkt de provincie hard aan de transitie naar een circulaire economie. Dat doen we door zelf het goede voorbeeld te geven als opdrachtgever. Bijvoorbeeld voor circulair ontworpen wegen en bruggen. Dat doet we ook door bedrijven te ondersteunen met hun innovaties en ze bij elkaar te brengen. Afval van het ene bedrijf wordt grondstof voor een ander, wat het einde van afval betekent. Om dit mogelijk te maken is naast beleid en het ondersteunen van bedrijven ook onderzoek nodig. En uiteindelijk wij, als consument. Als wij allemaal consuminderen door bewust(er) te kiezen, hebben we minder grondstoffen nodig en kunnen deze steeds opnieuw gebruikt worden. Voor onszelf en vele toekomstige generaties!

Jack Chr. van der Hoek
Gedeputeerde Duurzaamheid
Provincie Noord-Holland

Van 20 september tot 6 januari is er in Paviljoen Welgelegen een circulaire expositie

Droomluchter (Statenzaal, Paviljoen Welgelegen) - 2009 - Michel van Overbeeke

Willem Harbers

(1967) Hij woont en werkt in Amsterdam

Over zijn sculptuur

Het beeld is een wirwar van buizen en wielen die refereren aan industriële installaties, maar ook aan de bomen waaronder hij staat. Het lijkt wel een technisch gemanipuleerde boom. Herovert de natuur hier zijn grondstoffen en ruimte? Het beeld refereert aan het gebruik van de aarde, verbruik van grondstoffen en beïnvloeding van de aarde.

Het beeld suggereert dat het ieder moment in beweging kan komen en kan gaan pompen. Het wil bijdragen aan het creëren van nieuwe gedachten en inzichten, met als doel te komen tot een circulaire samenleving in de toekomst.

Over het werk van Willem

Thema's als recycling en de functionaliteit van dingen zijn al lange tijd onderdeel van zijn werken.

De kunstenaar is geboeid door vragen over het gebruik van grondstoffen en het nut van producten die daarmee worden gemaakt.

Zijn sculpturen lijken vaak op machines, maar ze zijn verstild. De toeschouwer kan ze in zijn verbeelding tot leven laten komen en laten bewegen. Maar in werkelijkheid kan dat niet en dat resulteert in vragen over de betekenis ervan. De betekenis van het kunstwerk ontstaat tijdens gesprekken met andere toeschouwers.

Titel: Girozoom Inc.

Materiaal: Gegalvaniseerd staal en gietijzer, diverse lakken

Website:

www.willemharbers.nl

Opleiding:

Accademia di belle Arti Carrara, Italië; Gerrit Rietveld Academie Amsterdam; Willem de Kooning Academie Rotterdam

Recente exposities o.a.:

2019 KunstRAI
2018 Mechanic Stuff: Willem Harbers en Christophoros Doulgeris, Galerie Franzis Engels, Amsterdam; Tuin van Bret, Amsterdam; Alternative Facts: Paul Dikker en Willem Harbers, SVB en Platform C, Amstelveen; Art Karlsruhe 2018 met galerie Franzis Engels Karlsruhe, Duitsland; Het Onfeilbare Systeem: Annemieke Alberts en Willem Harbers, Kunstruimte KUUB, Utrecht;
2017 Art Thessaloniki 2017 met galerie Donopoulos IFA, Thessaloniki, Griekenland; nomination blooom award 2017 Düsseldorf, Duitsland.

Lesgeven:

MKxtra, MKstart en MK24; gastdocentschappen o.a ArtZuid; Academie Minerva Groningen

Niels Broszat

(1980) Woont in Wilnis, werkt in Uithoorn

Over zijn sculptuur

Voor de beeldengalerij maakte Niels een kopshouten parketvloer met daarop een gedicht dat duiding geeft aan het werk.

Eng en ruig, die Bannerheer, die drukt en trekt en neemt
Meent soeverein heerser te zijn over hen van wie hij ontvreemdt
Hout voor zijn estrade waarop geheerst wordt en gelopen
Die hem ontboden worden, op blote knieën toe gekropen
Dan klopt met staf en slaat met zwaard
Krust kloven in de welvaart

Wat blijft zijn ijle ruïnes van het klamme niets

Kinderkopjes, koppensnellers, kopshout
Gemerkte parketvloer die een tekening ontvouwt
Siert troonzaal en geeft warmte aan voeten
En biedt pracht aan hem die over ons wacht
Bannerheer Richoras van Engstwond Ruigrok

Straffe lasten door strenge hand
Slaat en drukt zwaar op ons warme hart
Dat bereidwillig is de keizer te dienen
Wiens zicht ons passeert
En oogsten wil van dorre velden
Beziel deze estrade
laat het schitteren, laat het een
losgeslagen vlot vol splinters zijn

Over het werk van Niels

Niels is gefascineerd door de middeleeuwse beeldtaal. Zijn schilderijen, tekeningen, sculpturen en installaties lijken uit een andere tijd afkomstig te zijn, maar zijn onmiskenbaar hedendaags.

Titel: Estrade

Materiaal: Diverse soorten gebruikt hout

Website:

nielsbroszat.com

Opleiding:

Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag

Recente exposities solo en groep o.a.:

2019 Museum Jan Cunen Oss
2018 Pictura Dordrecht, Salone degli Incanti Triëst
2017 ECI Cultuurfabriek Roermond, Koninklijk Paleis Amsterdam
2016 Ikonenmuseum Kampen
2014 Museum voor Religieuze Kunst Uden. Koninklijk Paleis op de Dam Amsterdam. Park Tilburg 2013 Gemeentemuseum Helmond
2012 Kunsthal Rotterdam, Gerhard Hofland Amsterdam, Ron Lang Amsterdam, Korenbeurs Schiedam

Collecties o.a.:

Museum Voorlinden. Museum voor Religieuze Kunst Uden. CBK Zeeland. Luciano Benetton Collectie

Haarlemse Champs Elysees

Historie van de Dreef en Fonteinlaan

In 1886 geeft F.W. van Eden deze benaming aan de toegang tot de Hout:
“... de intrede aan de westzijde, langs den Dreef, waar vier breede, luchtige, wel wat winderige lanen een prachtige toegang geven en uitloopen op een vierkant lommerijk plein. Ter regterzijde liggen buitenverblijven en logementen, daarover de lagchende hertenkamp met zijn groen, golvend terrein en modelboomen, en voor ons de societeit Trou moet blycken. Dit alles vormt een geheel, dat de Haarlemmers gerustelijk hunne Champs Elysees mogen noemen en waarom geheel Nederland Haarlem benijdt.”

Verbinding tussen de stad en de Hout

Nog steeds vormen Dreef en Fonteinlaan een prachtige omgeving die de betrokken kunstenaars bij de beeldengalerij als een hoog gewaardeerd en inspirerend decor voor hun beelden zien. Als Stichting Hildebrandmonument zochten wij naar een verbinding tussen het Hildebrandmonument en de stad, een verbinding via verwondering, prikkeling en inspiratie. De beeldengalerij langs Dreef en de Fonteinlaan gaat dit op haar volledig eigen manier vormgeven en verbindt zo stad en Hout en eigentijdse kunst met historie, want de huidige Dreef en Fonteinlaan zijn wegen die al op de oudste kaarten van Haarlem staan ingetekend.

Toegangspoort van de stad

De oudste kaart waarop de Haarlemmerhout staat afgebeeld is die van Jacob van Deventer uit 1560. Omdat de Haarlemmerhout gemeenschapsbezit was, werd bij de aanleg niet van een hoofdgebouw uitgegaan maar waren de poorten bepalend voor de richting en betekenis van het centrale lanenstelsel. De Grote Houtweg (midden op de kaart) sloot via het Houtplein op de Grote Houtpoort aan. De weg werd in 1660 beplant met enige rijen iepen, die al spoedig uitgroeiden tot een monumentale toegangspoort van de stad, zoals de kaart van de Haarlemmerhout uit 1837 laat zien.

Na de beplanting in 1660 krijgt de laan de naam Dreef. Dreef is ook een zelfstandig naamwoord dat de Van Dale beschrijft als ‘een weg met bomen, synoniem voor laan’. Naam en zelfstandig naamwoord vallen hier dus samen.

Wandellaan

Hildebrand (Nicolaas Beets) beschrijft uitgebreid hoe de Haarlemse bevolking in de loop van de zondag bezit neemt van de Hout. Via de Houtpoort loopt een eindeloze stoet wandelaars over de Dreef naar de Haarlemmerhout. Eerst de kleine middenstand, dan tegen half twee de deftige bewoners van de stad, de bloemisten uit het Rozenprieel en vervolgens de sjees van de dokter, het wagentje van de grutter, de demi-fortune van de rentenier, het blinkend verlake rijtuig van de welgestelde makelaar, het rijpaard van de kostschoolhouderszoon, de Amsterdamse char-à-bancs, de calèches, enz.

De Dreef blijft tot 1940 een wandellaan. Dan noodzaakt het toenemende autoverkeer tot een verbreding van de Dreef van zes naar tien meter. Door de handhaving van de rijke laanbeplanting blijft de Dreef zijn allure houden.

Op het, door Van Eden beschreven, lommerrijke plein stond vanaf 1870 een fontein waar de wandelaar tegen betaling van een cent aan de boswachter een beker water kreeg. De fontein is er niet meer maar blijft in gedachte door de naam van de laan: de Fonteinlaan.

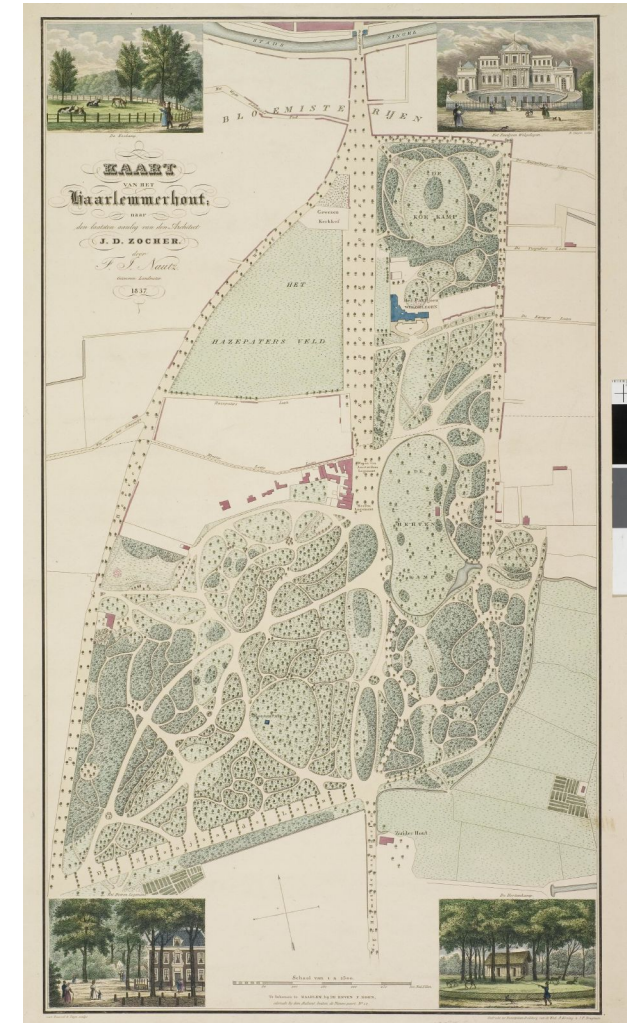
Allure

De gemeente heeft met de herinrichting van de Dreef langs het provinciehuis deze laan nog meer allure gegeven. Wij zijn blij in de mooie omgeving van de Dreef de beeldengalerij te kunnen tonen. De benaming die Van Eden er aan gaf is nog steeds van toepassing: De Champs Elysees van Haarlem.

Annemarie van Leeuwen

Kaart van Jacob van Deventer ca 1560

Kaart van het Haarlemmerhout naar den laatsten aanleg van den architect J.D. Zocher door F.J. Nautz uit 1837

Fontein voor hotel Van de Berg 1873

Hilke Walraven

Over haar sculptuur

De sculptuur is een eiland met priegel voor de mijneraar. De bezoeker kan op de sculptuur lopen, erom heen wandelen, op gaan zitten. Het is daardoor ook een ontmoetingsplek of een 'tussenruimte' waar men in gedachten kort kan verdwalen door de details.

Veel elementen komen uit de publieke ruimte, zoals verkeerspalen, een lichtkoepel, asfalt en tegels. Deze staan symbool voor de hectiek van onze samenleving. Daarnaast heeft ze persoonlijke verzamelingen ingezet zoals gedroogde sinaasappelschillen en geconserveerde onderdelen van een landschap waardoor er een (visueel) verhaal ontstaat binnen het werk.

Over haar werk

'Binnen mijn werk neem ik alledaagse, herkenbare elementen uit mijn omgeving onder de loep, zoals 'een park, een feest. Onderweg zijn, (ver)dwalen en observeren, een schouwspel op straat, de geluiden van mijn koelkast, rituelen als het maken van een ontbijt of de plattegrond van een park vormen werken als beginpunten voor nieuwe inzichten.

Een hierop volgende ideeënstroom verloopt erg associatief en wordt vastgelegd in tekeningen, tekst of een verzameling. Mijn atelier doet dienst als een laboratorium waarin de ideeën een gestalte krijgen door het experimenteren met

Titel:

Eiland voor de gekoesterde stand van zaken

Materiaal:

Acrylic one, metaal, keramiek, epoxy, PU schuim, MDF, gevonden materialen, aluminium, gegalvaniseerd staal, plexiglas, gravel

verschillende materialen en media. Door ogenschijnlijke tegenstrijdigheden samen te voegen, ontwikkelen nieuwe wetmatigheden die de essentie van een oorspronkelijke functie ontdoet of vervormt.

Website:

hilkewalraven.nl

Opleiding:

Vooropleiding Visual arts en Design – Hogeschool voor de kunsten Utrecht
Propedeuse HBO Bachelor of Fine Arts – Hogeschool voor de kunsten Utrecht
Bachelor of Fine Arts – Hogeschool voor de kunsten Utrecht

Recente exposities solo en groep o.a.:

2020 "Dichtbij", groepstentoonstelling, Vishal Haarlem met Frank Halmans, Ton Zwerver, Theo Schepens, Annemarie Nibbering, pietsjanke fokkema
2020 Groepstentoonstelling, De Plaatsmaker Utrecht, met Jan Tromp, Rood Kok, Rein Verhoef, Ricardo van Eyk en Lennart de Neef
2019 Solo show, "Het ontleden van een ochtend", Exboot Utrecht
2018 "Achterlicht", groepstentoonstelling die onderdeel is van "Parklicht", Oosterpark Amsterdam
2018 "Jan Zumbrink Prijs 10 jaar", groepstentoonstelling, De Vishal Haarlem met o.a. Ricardo van Eyk, Caz Egelie, Lisanne Ruim, Sam Hersbach
2017 "Los Archivos de la ciudad 1.2", Cuatro de discos, Solo tentoonstelling, La Plata, Argentinië
2017 "Los Archivos de la ciudad", Residencia Corazón, Solo tentoonstelling, La Plata, Argentinië

Eline de Lange

Titel: **Walk of Shame**

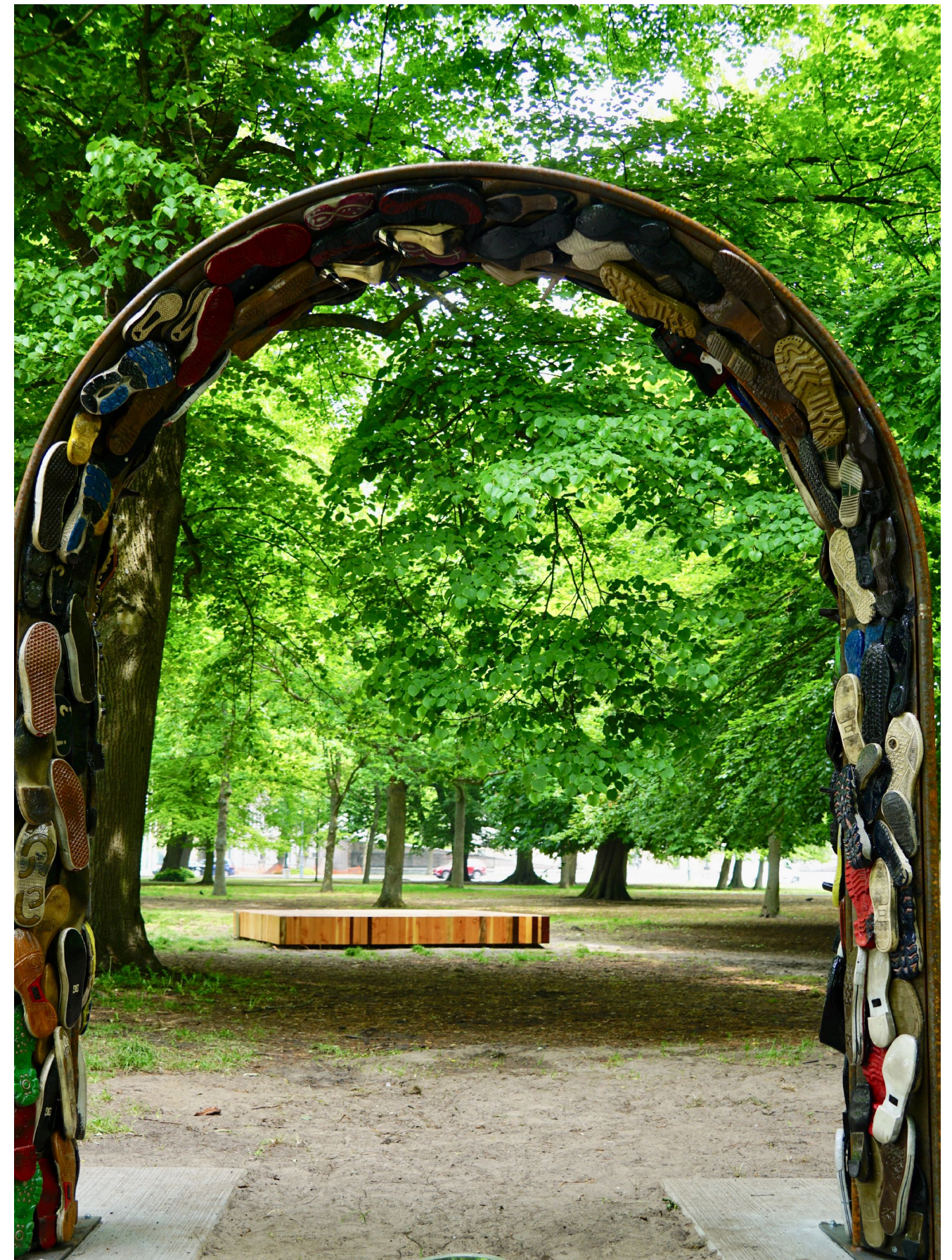
Materiaal: cortenstaal, rvs, schoenzolen, epoxy

Over haar sculptuur

Haar sculptuur is een boog van weggegooide schoenzolen, sommige hebben relief andere niet meer. Als je er als bezoeker onderdoor loopt wordt je als het ware overlopen door afval. Zij vindt de wijze waarop wij met afval omgaan een groot probleem. Veel mensen gooien hun afval zomaar op straat en kijken er daarna niet meer naar om omdat ze denken dat iemand anders het wel opruimt of dat het vanzelf wel weggaat. "Ik wil mensen laten voelen hoe het voelt om genegeerd, vergeten en overlopen te worden zodat ze de volgende keer nadenken waar ze hun afval laten".

Over Eline

'Mijn hobby's zijn dansen, acteren, tekenen en schilderen ofwel creatief bezig zijn. Ook ben ik erg veel bezig met het milieu en daar wil ik later misschien ook iets mee doen in mijn werk. Dit beeld maken was dus een erg leuk project voor mij.'

Het Coornhert Lyceum durfde onze uitdaging aan te gaan om met leerlingen een beeld te gaan maken voor de galerij. 250 leerlingen hebben op verschillende manieren gewerkt aan het project. Brugklassers maakten in een workshop met draad en papiermache een model. Andere groepen ontwierpen kleine kinetische modellen. Leerlingen van 5VWO maakten van hun ontwerp een schaalmodel. Tot de drie finalisten behoorden, naast Eline:

'Je steentje bijdragen' van Josephine de Vries.

Haar ontwerp bestaat uit een hand die een nier vasthoudt, waarmee zij circulair koppelt aan orgaandonaties, met als doel mensen bewust te maken van het grote tekort dat bestaat aan donororganen. Zij heeft een geheel eigen keuze gemaakt en de grenzen van de opdracht opgezocht door een maatschappelijk issue aan de orde te stellen.

'The Cat' van Pien Leerling

De abstracte kat is gemaakt van gerecyclede materialen en staat voor transformatie. Het ontwerp wil de betekenis van afval veranderen van bron van last en problemen naar een positieve ervaring van hergebruik.

De keuze

De jury stond voor de opgave uit de vele ontwerpen er een te kiezen. De jury heeft circa 50 ontwerpen bekeken en is onder de indruk van hetgeen de scholieren in korte tijd hebben gerealiseerd. De scholieren tonen zich sterk betrokken bij het thema circulair en de mondiale problemen die hiermee samenhangen. In hun werk tonen zij verschillende invalshoeken en interpretaties.

De jury bestond uit de kunstenaars Marianne Lammersen, Frank Koolen en Willem Harbers, Tamara Sterman (37PK) en Annemarie van Leeuwen en Lex Rietveld namens de stichting.

The Body Building

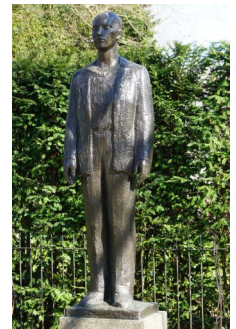
Een toren van klassieke PTT telefooncellen van de broers Schietekat. Een eigen interpretatie van Einsteins formule drukt de energie van de omgeving uit. De figuren in de telefooncellen worden met jas en broek gesuggereerd.

1960, staal, Houtplein

Man voor het Vuurpeloton

Een bijzonder verstillend beeld van Mari Andriessen ter herdenking van de verzetshelden die hier werden geexecuteerd als repressaille voor een grote aanslag op de nazi's. Jaarlijks is hier de 4 mei herdenking. 1949, brons, Dreef

Exposities in het Provinciehuis

In de tuin staan klassieke en moderne beelden. Loop de poort eens door en ga dan rechtsaf door de groene deur. Regelmatig exposeert de provincie werken van Noord-Hollandse kunstenaars. In het provinciehuis is ook doorlopend een presentatie te bezoeken over de geschiedenis van het gebouw. Werkdagen van 9 tot 17 uur. Toegang gratis.

Hildebrandmonument

Wandel vanaf de Dreef langs de Hertenkamp en u komt bij de beeldengroep van Jan Bronner met karakters uit Hildebrands boek de Camera Obscura. Iets verderop staat de schrijver zelf. De Stichting Hildebrandmonument heeft in 2014 gezorgd voor het herstel.

1962, Euville steen, brons (replica)

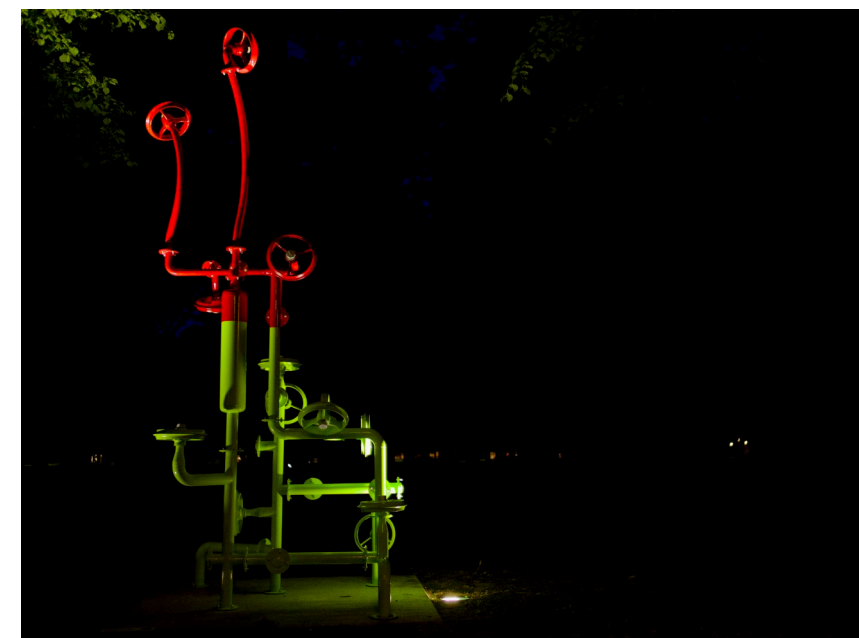
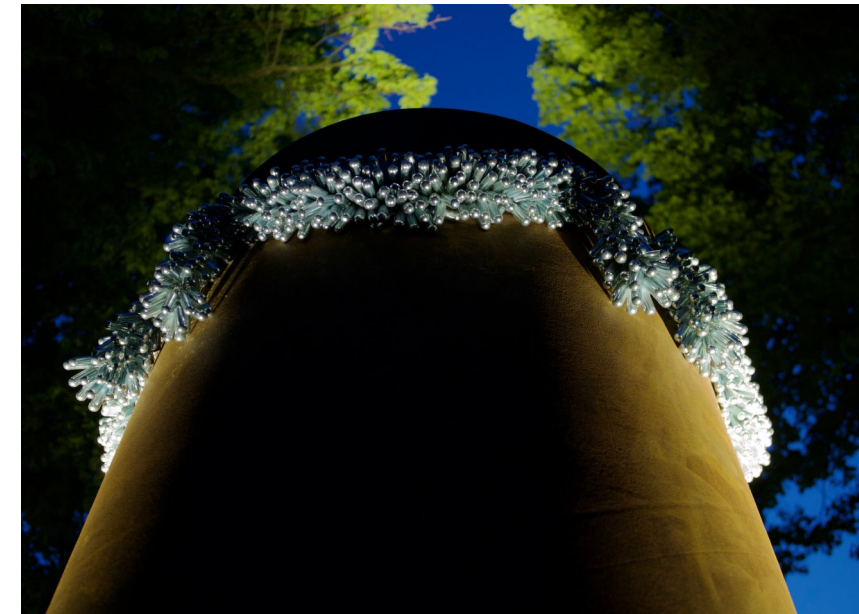

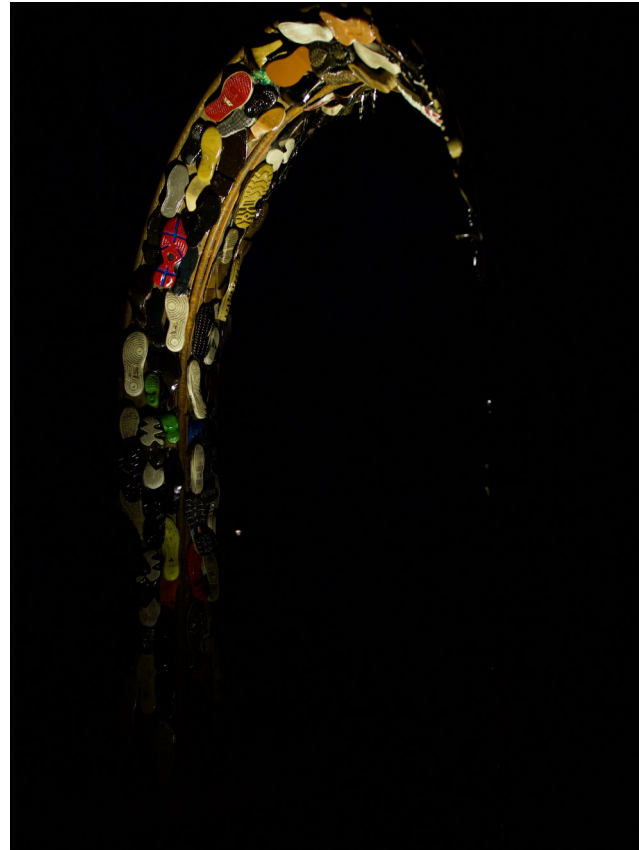
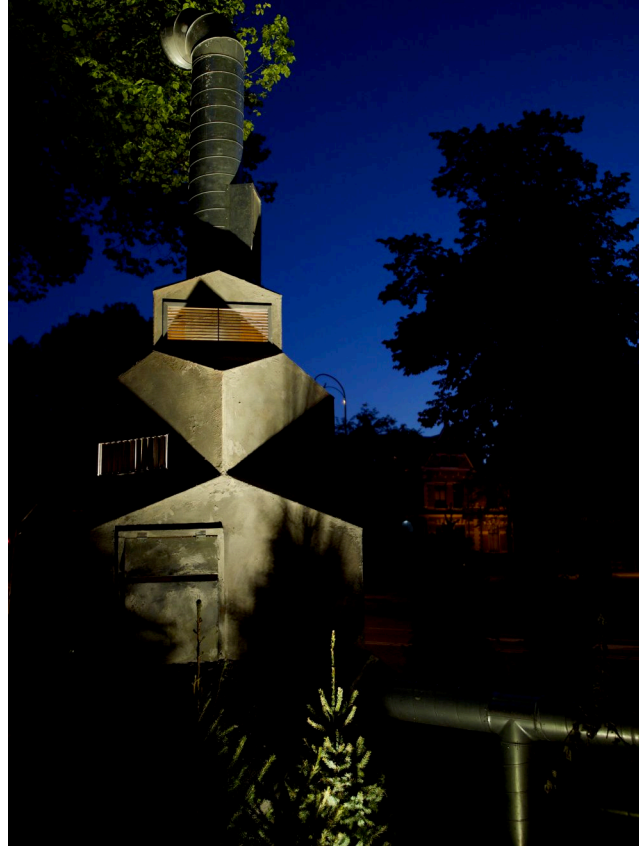
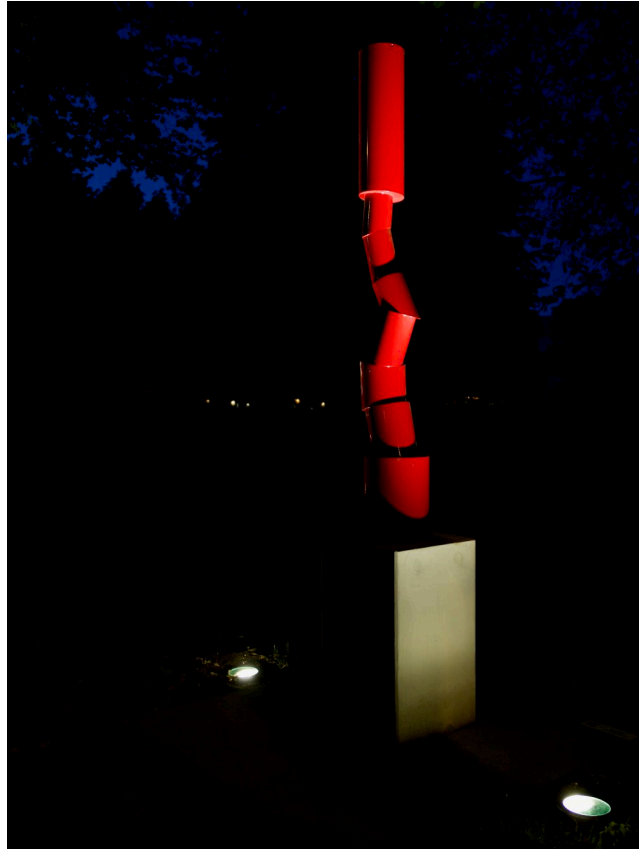
Werk in uitvoering

foto's Floriaan Ganzevoort

Colofon

Deze catalogus een update van de catalogus 2019.

Het is een uitgave van Stichting Beeldengalerij Haarlem en wordt alleen digitaal aangeboden.

De Beeldengalerij Haarlem is geïnitieerd en gerealiseerd door de Stichting Beeldengalerij HJaarlem.

Bestuur: Harry Custers (penningmeester), Hetty Raams (secretaris), Lex Rietveld, Huib van Santen, Marjoleine Tel en Jaap van Zetten (voorzitter)

Artistiek advies / selectiecommissie: Ann Demeester, Tanya Rumpff en Tamara Sterman

Met dank aan allen die hebben meegewerkt om de Beeldengalerij tot stand te brengen.

Begeleiding en uitvoering scholierenbeeld: Alan Nicolas (Coornhert Lyceum)

Opbouw: Dura Vermeer

Verlichting: CLS LED Wijchen

Lichtontwerp: Floriaan Ganzevoort, Theatermachine

Transport: Spaarnelanden

Redactie: Jaap van Zetten

Foto's: Jaap van Zetten, Noord-Hollands Archief, Floriaan Ganzevoort

Vormgeving: Dimitri Ganzevoort

Contact: info@beeldengalerijhaarlem.nl

Secretariaat: Crayensterlaan 16, 2012TK Haarlem

© 2019-2020 Stichting Beeldengalerij Haarlem

De Beeldengalerij is mede mogelijk gemaakt door

Stichting Collectiebeheer Ruud en Marga Lapré
BASIS Activatie Marketing

Restaurant Parck
DE HOOGHE WAERDER accountants.belastingadviseurs.juristen

PJH van Harderwijk